

Kulturális-közéleti havilap, harminckilencedik évfolyam

2013 március Vers

Szlukovényi Katalin: Újra; Mennybolt

Újra

Itt van az ősz, itt van újra.

Egyszerre milyen hűs lett.

Nem látni a szavakon túlra.

Nélküled kell befűtsek.

Eltakar mindent hirtelen

szemüvegemen a pára.

Már nem hallgat az érzélem

a képzelet szavára.

A képzelet fáradt fejét

meleg párnákba fúrja.

Egyszerre mindenből elég.

Nem emlékszem a múltra.

Egy késő utód majd kacag,

hogyan örültünk a rímnek,

rend-illúzió, sok kacat

hatalmába kerített.

Egyszerre lett ősz. Nem áll szóba

már magával se senki.

Befűtött szobáinkba bújva

ideje elpihenni.

A rövidlátó képzelet

tanácstalanul hunyorog.

Voltam valaki, épp veled,

s ki látja, hogy most ki vagyok?

Mennybolt

De szép ez a sok kékbe oltott hulla,

milyen könnyű szeretni titeket:

most nem zavar össze újra meg újra

követelődző jelenlétetek.

Nem adtok dolgot, nem kell elviselnem:

szátoknak, mint a múltnak, szaga van.

A tiszta túlvilágra se cipeljem

bonyolult testünk: hadd legyek magam.

Tetszik

Legyél az első az ismerőseid közül, akinek ez tetszik.

Kapcsolódó írások:

1. **Szlukovényi Katalin: Cirkusz; Fa, téli tájban** Ahogy a cirkuszban a pöttöm kínai föl-alá futkos, piros és...
2. **Szlukovényi Katalin: Itthon; Szeretteim; Túlélő; Szórszálhasogatás** Ha ezt a percet meg tudnám ragadni, mikor a valóság...
3. **Szlukovényi Katalin; Cím nélkül; Ikon; Látélet; Ringató** Hogy volt-e oka, vagy csak így esett, már nem találgatom....

4. **Furulyás Katalin: Steiner-ház** A falu közepén áll a nagyház. Akár kétszintesnek gondolhatnánk, de...

Cimkék: Szlukovényi Katalin